

HLAVNÍ TÉMA

VÝPOVĚĚ Z DŮVODU PORUŠENÍ REŽIMU PRÁCE NESCHOPNÉHO POJIŠTĚNCE – MNOHO POVYKU PRO NIC?

Před více než 11 lety byl do notoricky známého § 52 ZP doplněním písm. h) včleněn „nový“ výpovědní důvod, podle kterého má zaměstnavatel možnost dát zaměstnanci výpověď, pokud zaměstnanec poruší zvlášť hrubým způsobem jinou povinnost zaměstnance stanovenou v § 301a ZP.

Odkazovaným ujednáním § 301a je zaměstnancům uložena povinnost v době prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti dodržovat stanovený režim dočasné práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost zdržovat se v době dočasné pracovní neschopnosti v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek podle zákona o nemocenském pojištění.

Ačkoliv pro předmětnou změnu lze nalézt jisté ratio, když náklady na náhradu mzdy zaměstnance po dobu trvání prvních 14 dnů pracovní neschopnosti nese zaměstnavatel, tehdejší novinka byla (a prakticky stále je) předmětem široké kritiky. Hlavním argumentem odpůrců je nevhodnost mísení práv a povinností stanovených zákoníkem práce jakožto soukromoprávním předpisem s povinnostmi upravenými veřejným právem v zákoně o nemocenském pojištění. Hlasy kritiků vedly dokonce k podání ústavní stížnosti, v rámci které se skupina 54 poslanců domáhala zrušení předmětného ustanovení § 52 písm. h) zákoníku práce a souvisejících ujednání ZP a zákona o nemocenském pojištění pro jejich domnělý rozpor v s principem rovnosti lidí v právech zejména v souvislosti s právem na práci. Ačkoliv se někteří ze soudců ÚS v rámci svých odlišných stanovisek přiklonili k výhradám stěžovatele a poukázali na koncepční nevhodnost předmětných ujednání, plénum ÚS rozpor s ústavním pořádkem neshledalo. V rámci odůvodnění nálezu pak plénum rozhodlo, že výpověď pro zvlášť hrubé porušení režimu pracovní neschopnosti považuje za přiměřený a ospravedlnitelný postup ze strany zaměstnavatele, po kterém dle ústavního soudu „nelze spravedlivě požadovat, aby nadále zaměstnával člověka, který jej „podvedl“, snažil se jej připravit o peníze nebo jej jinak vážně poškodil. Proto Ústavní soud považuje možnost výpovědi z pracovního poměru za rozumnou“. Podrobněji se ÚS bohužel nevyjádřil k vymezení toho, jaké případy lze považovat za zvlášť

hrubé porušení režimu pracovní neschopnosti. V této souvislosti se ÚS pouze odkázal na (dosud stále) jediný nálezn Nejvyššího soudu týkající se předmětné problematiky, podle kterého za zvlášť hrubé porušení nemůže být považováno neoznačení místa, kde se má zaměstnanec zdržovat. Naopak o zvlášť hrubé porušení by dle ÚS mohlo jít v případech, kdy by zaměstnanec v době pracovní neschopnosti vykonával jinou výdělečnou činnost nebo se rekreoval.

Přestože je tedy možnost výpovědi ze strany zaměstnavatele pro zvlášť hrubé porušení režimu pracovní neschopného i po revizi ze strany ÚS součástí právního řádu, její praktické využívání ze strany zaměstnavatelů je ve skutečnosti minimální. Přes to a nebo právě proto zde shrnu základní podmínky, tohoto institutu.

Po dobu prvních 14 dnů trvání pracovní neschopnosti je zaměstnavatel v souladu s § 65 odst. 2 písm. c) zákona o nemocenském pojištění a shodně dle § 192 odst. 6 ZP oprávněn provádět kontrolu dočasné práce neschopných zaměstnanců. Zaměstnavatel může tuto kontrolu provádět sám (resp. prostřednictvím pověřených zaměstnanců), může pověřit a zplnomocnit jiný subjekt (na trhu existují agentury poskytující tuto službu) případně může požádat o provedení kontroly místně příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení. Za účelem této kontroly je zaměstnavatel oprávněn vyžádat si od ošetřujícího lékaře údaje týkající se režimu pracovní neschopnosti v tom rozsahu, který je zaměstnavatel oprávněn kontrolovat, tedy místo pobytu a rozsah povolených vycházek. Důvody pracovní neschopnosti ani žádné jiné informace o zdravotním stavu zaměstnance nesmí být zaměstnavateli ze strany lékaře sděleny. Oprávnění zaměstnavatele je tedy omezeno výhradně na kontrolu toho, zda se zaměstnanec zdržuje ve vymezené době na uvedeném místě, nepřísluší mu však právo kontrolovat, co zaměstnanec na dané adrese dělá. I v případě, že by se tak zaměstnanec v průběhu pracovní neschopnosti na vymezené adrese věnoval činnosti, kterou lze posoudit jako nepřiměřenou režimu dočasné pracovní neschopnosti (například rekonstrukci domu), zaměstnavatel takovou skutečnost vůbec nemá právo kontrolovat a hodnotit.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Tereza Dokoupilová | Plavec & Partners

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

Provozovatelé soustav v nové energetice

Obnovitelné zdroje jako šance pro moderní Česko – bariéry rozvoje a jejich řešení

Konsenzuální způsoby vyřízení trestních věcí

Předcházení a řešení energetických krizí: Role mezinárodního práva a práva EU

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

MONITOR PERSONALISTIKA

Všechno, co personalisté potřebují znát, na jednom místě.

VICE INFORMACÍ

STRUČNĚ

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY V DOBĚ PANDEMIE COVIDU-19

Pátek 24. ledna 2020 je dnem, kdy byl v Evropě potvrzen první výskyt onemocnění nemocí SARS-CoV-2, všeobecně zvaného jako covid-19. Tento den změnil život v Evropě a několik let, začal boj s pandemií, která ohrozila celý svět. Nouzový stav omezující pohyb, cestování a navštěvování kulturního prostředí nebo restaurací se stal běžnou součástí života všech. Pouze do práce a domů. Svět se jako by zastavil. Ovšem i v této nepříznivé době bylo nutné zajistit fungování ekonomiky.

[celý článek](#)

RECENTNÍ VÝVOJ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE NA ENERGETICKÝCH TRŽÍCH

Inspirací pro letošní kongres Právní prostor byla energetická krize, kterou jsme zaznamenali v posledních třech letech. I proto jsem zvolil příspěvek, který se se věnuje nedávnému vývoji hospodářské soutěže na energetických trzích. Osnova přednášky je v podstatě jednoduchá. Úvodem rozeberu vliv vnějších faktorů na energetický trh, jako bylo ukončení dodavatelů Bohemia Energy a Kolibřík Energie.

[celý článek](#)

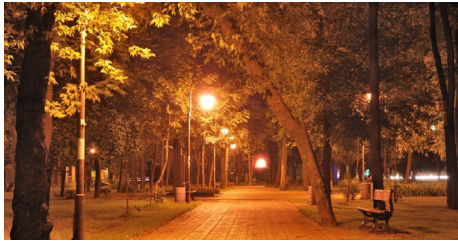
NOVINKY V ENERGETICKÉ LEGISLATIVĚ A KOMPETENCÍCH

Energetický regulační úřad má v poslední době více než dost práce. Z jeho široké agendy bych se ráda zaměřila na dvě záležitosti, které jsou podle mého názoru zajímavé, jsou nové, nebyvalé, možná až revoluční – a to co do věcné stránky, do materie, tak do právního uchopení. Musím říci, že leckdy i legislativní proces, který byl s nimi spojený, byl tak trochu revoluční, když mezirezortní připomínkové řízení probíhalo od pátku do neděle, v lepším případě do pondělí.

[celý článek](#)

OBCE MOHOU ZKRACOVAT DOBU NOČNÍHO KLIDU JEN VÝJIMEČNĚ A V KONKRÉTNÍCH PŘÍPADADECH

Dne 20. 6. 2023 vydal Ústavní soud nález sp. zn. Pl. ÚS 38/22, jímž zrušil část vyhlášky města Příbram, kterou město v letních měsících o jednu hodinu zkrátilo dobu nočního klidu. Podle Ústavního soudu je takové omezení doby nočního klidu překročením mezí samostatné působnosti obcí.

Město Příbram (dále jen „město“) se rozhodlo v letních měsících, tedy po celý červenec a srpen, zkrátit dobu nočního klidu, která běžně trvá od 22 hodin večer do 6 hodin ráno. Ke zkrácení mělo dojít každý pátek a sobotu, kdy byl počátek nočního klidu posunut na 23. hodinu. Doba nočního klidu tedy měla být v létě jen o jednu hodinu kratší.

Město tuto úpravu odůvodnilo „vyšší poptávkou po společenském životě“ v letních měsících ze strany občanů města a rovněž širokou politickou shodou

na této věci. Záměrem města bylo tímto opatřením svým způsobem kompenzovat dopady covidových omezení, které zasáhly předchozí roky.

K úpravě doby nočního klidu jsou obce zmocněny na základě § 5 odst. 7 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, podle nějž obce mohou obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

Zákon tedy umožňuje zkrácení nočního klidu jen ve výjimečných případech.

Z dosavadní judikatury Ústavního soudu vyplývá, že výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu omezuje, je třeba vymezit konkrétním datem, datovatelným obdobím či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Podle Ústavního soudu tedy musí být při zkrácení doby

nočního klidu respektována kritéria výjimečnosti a předvídatelnosti. Dále platí, že vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou kratší, než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jím byla obec samotná. Podle Ústavního soudu také není možné zkracovat dobu nočního klidu pro větší část roku. Tím totiž fakticky dochází k nahrazení zákonné úpravy doby nočního klidu.

V duchu tohoto výkladu Ústavní soud svými nálezy již dříve zrušil ustanovení vyhlášky města Chrástava, kde byl omezen noční klid na dobu od 2 do 6 hodin v „době konání společenských a kulturních akcí pořádaných městem Chrástava“, nebo obecně závazné vyhlášky města Loket, kde byl posunut začátek nočního klidu na 23:00 „v době konání akcí Loketského kulturního léta v období od 1. 5. do 30. 9. každého roku“.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Karolína Lukášová | GHS legal, s.r.o.

JUDIKATURA

CHRÁNĚNÉ OZNAČENÍ PŮVODU VS. CHRÁNĚNÉ ZEMĚPISNÉ OZNAČENÍ

Podle Tribunálu nelze připustit zápis CHZO, pokud takové označení evokuje již zapsané CHOP.

Komise není vázána předchozím posouzením vnitrostátních orgánů při posuzování žádosti o zápis názvů jako CHZO, má autonomní prostor pro uvážení při ověřování, zda taková žádost splňuje podmínky pro způsobilost k zápisu stanovené unijním právem.

Názvy „Jambon sec de Corse“/„Jambon sec de Corse – Prisuttu“/„Lonzo de Corse“/„Lonzo de Corse – Lonzu“ a „Coppa de Corse“/„Coppa de Corse – Coppa di Corsica“ byly v roce 2014 zapsány jako chráněná označení původu (CHOP).

V roce 2015 podalo Cunsorzio di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses (dále jen „Consortium“) u francouzských vnitrostátních orgánů na základě nařízení č. 1151/2012 žádost o zápis názvů „Jambon sec de l'île de Beauté“, „Lonzo de l'île de Beauté“ a „Coppa de l'île de Beauté“ jako chráněná zeměpisná označení (CHZO).

V roce 2018 přijaly tyto orgány vyhlášky, kterými homologovaly příslušné specifikace za účelem jejich postoupení Evropské komisi ke schválení.

Sdružení, které je držitelem specifikací týkajících se CHOP „Jambon sec de Corse – Prisuttu“, „Lonzo de Corse – Lonzu“ a „Coppa de Corse – Coppa di Corsica“, podalo návrh na zrušení těchto vyhlášek u Conseil d'État (Státní rada, Francie). Tvrdilo, že výraz „île de Beauté“ napodobuje nebo připomíná výraz „Corse“, a dochází tedy k určité záměně s názvy, které již byly zapsány jako CHOP. Státní rada tento návrh zamítla zejména z důvodu, že použitelné rozdílných výrazů, a rozdílná ochrana přiznaná prostřednictvím CHOP a CHZO mohou zabránit tomuto nebezpečí záměny.

Prováděcím rozhodnutím 2021/1879 však Komise zápis názvů „Jambon sec de l'île de Beauté“, „Lonzo de l'île de Beauté“ a „Coppa de l'île de Beauté“ jako CHZO zamítla. Měla mimo jiné za to, že je dobře známo, že název „île de Beauté“ je obvyklou parafrází, která v očích francouzského spotřebitele jednoznačně označuje Korsiku.

[celý článek](#)

NÁHRADA ÚJMY V TRESTNÍM ŘÍZENÍ

Soud musí usilovat o naplnění podmínek pro přiznání náhrady škody či nemajetkové újmy, a to zejména vůči zvláště zranitelné oběti.

II. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj David Uhlíř) částečně zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci ze dne 19. 10. 2021, č. j. 2 To 53/2021-713, kterým byla část stěžovatelů se zbytky svých nároků a část s kompletním nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Rozhodnutím byla porušena základní práva stěžovatelů na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí zaručená čl. 7 odst. 1, na zachování lidské důstojnosti a osobní cti dle čl. 10 odst. 1 a na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Na Ústavní soud se obrátily děti (stěžovatelé), které vystupovaly jako poškození v trestním řízení. Okresní soud v Přerově rozsudkem uznal vinnými dvě osoby, které se na dětech dopustily přečinů ublížení na zdraví a hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob, a dále přečinu výtržnictví. Toho se vedlejší účastníci (odsouzení) dopustili na stěžovatelích tím, že je slovně a fyzicky napadli a uráželi hanlivými výrazy poukazujícími na jejich možnou příslušnost k romskému etniku. Tímto jednáním způsobili stěžovatelům zranění, která vyžadovala lékařské ošetření, u některých i hospitalizaci. Okresní soud uložil vedlejším účastníkům tresty odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu, nadto jim uložil povinnost nahradit stěžovatelům náhradu nemajetkové újmy. Náhrada činila 3 000 Kč pro každého stěžovatele, přičemž se zbývajícími nároky soud odkázal stěžovatele do řízení ve věcech občanskoprávních. Proti rozsudku okresního soudu podali odvolání stěžovatelé i oba vedlejší účastníci. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, napadeným rozsudkem změnil rozhodnutí okresního soudu tak, že stěžovatele odkázal s jejich nároky, resp. zbytky nároků na náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách do řízení ve věcech občanskoprávních. Pro přesné určení dopadů protiprávního jednání obžalovaných na stěžovatele bylo podle názoru krajského soudu třeba provést rozsáhlé dokazování, které přesahuje rámec trestního řízení.

[celý článek](#)

ROZHOVOR

BARBORA STEINLAUF

Bojuje za to, aby rodiče mohli být v nemocnicích jako doprovod hospitalizovaného dítěte. Zastává se pacientů, jimž pojišťovny nechtějí uhradit mimořádnou léčbu. Zaměřuje se na práva pacientů v závěru jejich života... Právo a zdravotnictví se protínají v mnoha rovinách a ve všech najdete advokátku Barboru Steinlauf. Brzy představí nový projekt, který má pomoci s právní osvětou v oblasti paliativní péče. Inspiraci nyní sbírá na stáži v USA.

Dodržují se v Česku práva pacientů?

Bohužel často nedodržují. České zdravotnictví je sice co do kvality péče na špičkové úrovni, ochrana pacientůských práv ale stále není prioritou.

Kde jsou největší nedostatky?

Jedním příkladem za všechny je nedostatečná informovanost pacientů a nízké zapojení pacientů do rozhodování. V teoretické rovině často mluvíme o tom, jak paternalistický přístup k pacientům byl nahrazen přístupem partnerským, kdy pacient rozhodne podle sebe, co považuje za dobré. Ve skutečnosti přístup k pacientům zůstává paternalistický.

Jak se to projevuje?

Pacienti často nemají informace o svém zdravotním stavu. Setkávám se se situacemi, kdy pacienti do poslední chvíle nevědí o tom, že mají nevléčitelnou nemoc a že možnosti léčby jsou vyčerpány, a kdy lékaři záměrně udržují pacienty v nevědomosti. Narážím také na situace, kdy pacient nemá možnost rozhodnout se, jakou péči v závěru života by si přál. U některých pacientů to znamená, že jsou léčeni více, než by ve skutečnosti chtěli. U jiných pacientů to naopak znamená, že jim není poskytována péče, o kterou by stáli.

pokračování na straně 3

NOVELA ZÁKONA O PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH

Dnem 1. 7. 2023 své účinnosti nabyl zákon měnící především zákon o provozu na pozemních komunikacích.

Důvodová zpráva vysvětluje, že podstatou novely je především modifikace platné, nicméně do 1. 7. 2023 ještě neúčinné právní úpravy terapeutických programů určených pro pachatele závažných přestupků či trestných činů spáchaných v souvislosti s řízením motorových vozidel, jak je obsažena v zákoně o silničním provozu. Dochází rovněž k rozdělení účinnosti právní úpravy terapeutických programů, jak je obsažena v zákoně o silničním provozu, v trestním řádu a v trestním zákoníku, a to částečně k 1. 7. 2023 a ve zbylém rozsahu k 1. 4. 2024.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA STAVEBNÍHO ZÁKONA

Dnem 1. 7. 2023 své účinnosti nabyl zákon, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 195/2022 Sb., a některé další související zákony. Ve Sbírce zákonů byl publikován pod č. 152/2023 Sb.

Jak vysvětluje důvodová zpráva, tato novela má být projevem závazku v oblasti územního plánování a stavebního řádu zajistit rychlé, transparentní a digitální a občanovi blízké stavební řízení, přičemž má obsahovat zejména změnu systému stavební správy a s tím související úpravu kompetence jednotlivých stupňů stavební správy a související procesní změny povolování stavebních záměrů.

V oblasti institucionální dochází ke změně v tom smyslu, že Nejvyšší stavební úřad nakonec nevznikne, deklarovaně je například zachování smíšeného modelu veřejné správy, posílení role samosprávy v procesech pořizování územních opatření či opětovné zavedení politiky územního rozvoje jakožto strategického nástroje územního plánování na úrovni státu.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA STAVEBNÍHO A TECHNICKÉHO ŘÁDU DRAH

Dnem 1. 7. 2023 své účinnosti nabyla vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, ve znění pozdějších předpisů. Ve Sbírce zákonů byla publikována pod č. 132/2023 Sb.

Její předmětem je doplnění technických parametrů vysokorychlostních drah. Jak vysvětluje Ministerstvo dopravy, jde o důsledek novely zákona o drahách publikované ve Sbírce zákonů pod č. 426/2021 Sb. a přijaté zejména v souvislosti s implementací relevantních unijních právních předpisů Evropské unie tvořících tzv. technický pilíř IV. železničního balíčku. Akcentována byla potřeba stanovit základní požadavky pro stavbu vysokorychlostních drah (tzv. VRT), tj. drah budovaných pro rychlost vyšší než 200 km/h, které nejsou obsaženy v technických specifikacích interoperability.

Deklarovaným cílem novelizační vyhlášky tedy je reagovat na nové znění zákona o drahách ve vazbě na zmocnění zakotvené v § 49o odst. 9 zákona o drahách, respektive aktualizovat prováděcí právní úpravu v souladu se stávajícími zmocněními.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

ČLÁNKY

NOVÉ NAŘÍZENÍ EU MÁ URYCHLIT MODERNIZACI VĚTRNÝCH ELEKTRÁREN

Získat povolení k modernizaci dosluhující větrné elektrárny má být díky novému nařízení Rady EU mnohem rychlejší než doposud. Zdlouhavé povolovací procesy však stále brzdí výraznější rozvoj větrných elektráren v Česku. První generace větrných elektráren se pomalu ale jistě blíží ke konci své zhruba dvacetileté životnosti. Provozovatelé, kteří turbíny uvedli do provozu mezi lety 2000-2005, se tak budou muset brzy rozhodnout, jak s nimi naloží dál.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

VEDE OMEZENÍ SVĚPRÁVNOSTI K OMEZENÍ RODIČOVSKÉ ODPOVĚDNOSTI?

Rodičovská odpovědnost je souborem nejuvýznamnějších práv a povinností rodičů vůči dětem. Do obsahu rodičovské povinnosti nepatří pouze péče o dítě, ale rovněž zajišťování výchovy, citového a rozumového vývoje, ochrana dítěte atp. Rodičovská odpovědnost matky vzniká, je-li známa, okamžikem narození dítěte a rodičovská odpovědnost otce vzniká současně s jejím vznikem na straně matky, případně v okamžiku určení otcovství.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ODPOVĚDNOST ZA ÚJMU A KVALITA ZDRAVOTNÍ PÉČE S PŘIHLÉDNUTÍM K ZAHRANIČNÍ ZKUŠENOSTI

Odpovědnost za újmu utrpěnou při poskytování zdravotní péče je téma, které budí pozornost jak v rovině teoretické, tak v rámci aplikační praxe. Nese s sebou řadu specifických obtíží, ať již při řešení otázky důkazního břemene, příčinné souvislosti či posuzování, zda konkrétní postup lze mít za protiprávní či nikoliv. Ve vztahu k úvahám, jakým směrem by se měl ubírat výklad dotčených právních norem, lze mít za zajímavou tezi nedávno připomenutou Ústavním soudem v nálezu sp. zn. IV. ÚS 3416/20.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ROZHOVOR

...
Projevují se tyto nedostatky i v paliativní péči, na kterou se z pohledu práva zaměřujete?

Ano, bohužel to musím potvrdit. Tyto problémy se odhalují často právě v souvislosti s péčí na konci života. To je totiž období, kdy je třeba řešit komplex otázek.

Kterých například?

Musíme se třeba ptát, do jaké míry pacient stojí o prodloužení života. Co pro pacienta znamená dobrá kvalita života? Kde si pacient přeje zemřít? Kdo má být pacientovi na konci života blízkou? Jak můžeme pacienta podpořit po stránce psychologické a spirituální?

Existuje na tyto otázky vůbec odpověď?

Dá se najít, ale jen za předpokladu, že součástí dialogu je pacient. Pokud pacient neví, že má nevyléčitelnou nemoc, pokud neví, že se blíží konec, je tím zbaven možnosti být součástí rozhodování v jednom z nejcitlivějších a nejzranitelnějších období svého života. Zároveň se nedostatečná informovanost pacienta a nedostatečné zapojení do rozhodování dříve nebo později projeví také ve vztahu k blízkým pacienta. I pro ně je úmrtí blízkého těžkým momentem v životě. Pokud nemají informace, nemají možnost se vyrovnat se situací, nemají možnost se s blízkým rozloučit, nesou si tuto zkušenost dál i po smrti blízkého.

To jsou příběhy z Tvoje praxe?

Jsou, několik takových případů jako advokátka řeším. Jejich společným jmenovatelem je velmi špatná komunikace mezi ošetřujícím týmem a rodinou pacienta, někdy přímo neinformování rodiny o nepříznivé prognóze pacienta a neumožnění rozloučení rodiny s umírajícím pacientem.

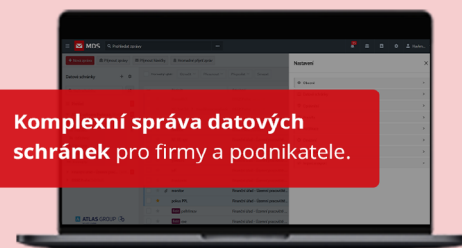
Mohou být příbuzní v takových těžkých chvílích po boku pacienta, který je hospitalizován?

Ano. Zákon garantuje právo na přítomnost blízkých při poskytování zdravotních služeb. U dětských pacientů garantuje dokonce právo na nepřetržitou přítomnost zákonného zástupce.

[celý rozhovor](#)

JUDr. Bc. Klára Rücklová | členka redakční rady

MANAŽER DATOVÝCH SCHRÁNEK

Komplexní správa datových schránek pro firmy a podnikatele.

VÍCE INFORMACÍ

NOVINKA

SLEDOVANÁ TĚMATA

Zvolte si o jakých článcích, aktualitách, změnách v legislativě či judikatuře vás máme informovat.

ZAREGISTRUJTE SE